Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 2. LUTY 1935. Rok III.

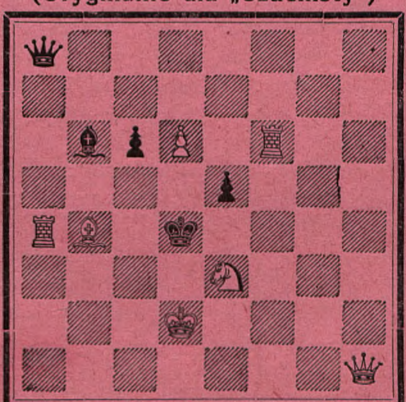
SZACHISTA

czasopismo

poświęcone grze i studjom szachowym

Cena zeszytu Zł. 1·00

W. Hebelt — Warszawa.
(Oryginalne dla „Szachisty“)

Mat w 2 posunięciach.

Redakcja i Administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Drukarnia „Renoma“ Lwów, ul. Rzeźnicka 16.

Do P. T. Czytelników!

Wyjazd na turniej eliminacyjny przedolimpijski do Łodzi w połowie lutego br. uniemożliwił nam wydanie numeru lutowego, będącego niemal na ukończeniu.

Po powrocie z Łodzi, zły stan naszego zdrowia był dalszą przyczyną opóźnienia numeru lutowego. Oddając w chwili obecnej numer lutowy do użytku naszym P. T. Czytelnikom, przepraszamy serdecznie za zbyt długą przerwę w wydawnictwie pisma z powodów wyżej przytoczonych, nadmieniamy, że numer niniejszy nie obejmuje ostatnich nowości z życia szachowego, a to turnieju przedolimpijskiego w Łodzi oraz turnieju międzynarodowego w Moskwie. Szczegółowe sprawozdanie, omówienie i najciekawsze partje z powyższych turniejów odkładamy do № 3/4, (za marzec i kwiecień), który już jest w przygotowaniu i ukaże się w pierwszej połowie kwietnia. By jednak zaspokoić ciekawość naszych P. T. Czytelników, podajemy poniżej komunikaty PAT-a, z ostatniej chwili, po zakończeniu wspomnianych turniejów.

REDAKCJA.

Wiadomości.

ŁODŹ, 26. 2. (PAT.). Wczoraj zakończył się w Łodzi przedolimpijski „kwalifikacyjny” turniej szachowy. Pierwsze miejsce zdobył zasłużenie znany szachista polski, wielokrotny mistrz Lwowa **Friedman H.**, uzyskując 9 punktów na 13 możliwych. Mistrz Friedman przegrał tylko jedną partję (z Nowodworskim), wygrał 6 i 6 zakończył na remis. Na drugiem, trzeciem, czwartem i piątem miejscu znaleźli się **Gerstenfeld** (Lwów), **Schaechter** (Lwów), **Szpiro** (Łódź) i **Frydman** (Łódź), którzy wszyscy zdobyli po 8 i pół pkt. Wobec równości punktów o kolejności zajętych przez nich miejsc decyduje lepszy wynik ze zwycięscami, dlatego też drugie miejsce przyznano Gerstenfeldowi, trzecie Schaechterowi, czwarte Szpiro i piąte Frydmanowi. Trzech pierwszych a więc Friedman, Gerstenfeld i Schaechter uzyskali prawo uczestnictwa w przedolimpijskim turnieju „eliminacyjnym”, jaki rozegrany zostanie w kwietniu w Warszawie. Wynik turnieju jest wielkim sukcesem szachistów lwowskich, którzy zajmując trzy pierwsze miejsca wśród silnej konkurencji graczy z całego kraju, dowiedli, że Lwów narówni z Warszawą i Łodzią należy do najsilniejszych ośrodków gry szachowej w Polsce.

Dalsze miejsca w turnieju zajęli: Młynek (Warszawa) 7 pkt., inż Kahane (Łódź) i Woyciechowski (Inowrocław) po 6 i pół pkt., Zawadzki (Sosnowiec) 6 pkt., Nowodworski (Białystok) 6 i pół pkt., Plater (Warszawa) 5 pkt., Widermański (Poznań) 4 i pół pkt., Popiel (Bochnia) 4 pkt., oraz Abraham (Kraków) 3 pkt.

Komunikat
Polskiego Związku Szachistów Korespondencyjnych.

Wkładki członkowskie złożyli w lutym i marcu pp.: por. Z. Palige 1 zł., M. Tomaszewicz 1 zł., I. Silberman 2 zł. Razem 4 zł.

Stan kasy z dniem 20. III. 40·56 zł.

Resztującą *wkładkę turniejową* na fundusz nagrodowy złożył p. prof. A. Kościelak, w kwocie 6 zł. Razem wkładki turniejowe: 270 zł.

Ogólny stan kasy z dniem 20/III. 310.56 zł.

Nr. 2. LUTY 1935. Rok III.

SZACHISTA

czasopismo poświęcone grze i studjom szachowym

Pzenumerata w kraju:	
Mies.	Zł. 1·—
kwart.	Zł. 2.50
półrocz.	Zł. 5.—
roczna	Zł. 10.—

Redaktor
Henryk Friedman

Prenumerata zagr.:	
mies.	Zł. 1.40
kwart.	Zł. 4.—
półrocz.	Zł. 7.50
roczna	Zł. 15.—

Redakcja i administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr. 39-02. Konto P.K.O. Nr. 500.103.

Mecz międzymiastowy Warszawa-Łódź.

Do najbardziej atrakcyjnych spotkań szachowych w Polsce należą międzymiastowe mecze Warszawy i Łodzi, od lat wielu rywalizujące ze sobą o hegemonję szachową w kraju. Imprezy tego rodzaju poza stroną sportową mają charakter wybitnie propagandowy i przyczyniają się wielce do zainteresowania naszego społeczeństwa grą królewską. O ile organizacja turnieju drużynowego ogólnopolskiego, jest zadaniem niełatwem i trudnem do zrealizowania, wymaga bowiem zebrania wielkich funduszów, by utrzymać i zaopatrzyć przez dni kilka drużyny 8-miu do 10-ciu największych ośrodków szachowych polskich, o tyle łatwiejsze i możliwsze jest zrealizowanie turnieju międzymiastowego, który zazwyczaj odbywa się w ciągu jednego dnia, ba nawet w ciągu jednego popołudnia. Żałować więc należy, że spotkania Warszawy z Łodzią, w latach ostatnich ucierpiały trochę na swej łączności, co mamy nadzieję, w związku z ostatnio odbytym meczem w Łodzi zostało zażegnane i pozwoli na kontynuowanie pięknych, tradycyjnych spotkań. Do stałych spotkań międzymiastowych zaliczają się w chwili obecnej mecze Wilna z Białymstokiem, Grodnem i Lidą na Kresach Płn. Wschodnich, oraz na zachodzie, mecze Poznania z Inowrocławiem, Gnieznem i Toruniem. Naogół jednak jest ruch tych międzymiastowych imprez słabo w Polsce rozwinięty. Poszczególne okręgi szachowe zorganizowane w łonie Polskiego Związku Szachowego, winny większą aktywność rozwinąć w tym kierunku, tembardziej, że te spotkania nie są ograniczone pewną normą jak turnieje o charakterze indywidualnym i pozwalają na wystawienie zespołów większych, nawet do 50 osób, zależnie od umowy. Wystawienie tego rodzaju zespołów masowych przez poszczególne dwa okręgi, da tylko

wówczas jasny i dokładny obraz pracy tychże, oraz pozwoli na objektywną ocenę, gdyż przemówią zbiorowe wyniki.

I tylko wtedy dojdziemy do prawdy, który ośrodek jest mniej lub więcej aktywny, a który najbardziej szachowo, inaczej masowo, jest wyrobiony. Dlatego w pierwszym rzędzie pożądana byłaby współpraca sąsiadujących z sobą okręgów, a to: Lwowa z Krakowem, Krakowa z Katowicami, Katowic z Poznaniem i Toruniem, Poznania z Łodzią i Warszawą, i Warszawy z Wilnem. A później umożliwiłoby to i wzajemną współpracę dalej położonych okręgów.

A teraz powróćmy do naszego sprawozdania, do meczu Warszawy z Łodzią. Impreza ta odbyła się dnia 16. lutego b. r. z okazji otwarcia nowego, luksusowo urządzonego lokalu Łódzkiego Towarzystwa Zwolenników Gry Szachowej, przy ul. Piotrkowskiej № 74.

Mecz odbył się na 10 szachownicach i zakończył się zasłużonem zwycięstwem Łodzi, w stosunku 6 : 4. Warszawa wystąpiła w osłabionym składzie, bez mistrzów Makarczyka i Paulina Frydmana. Wylosowano następujące pary: Przepiórka—Regedziński, Łowcki—Appel, Najdorf—Kolski, Klepfisz—A. Frydman, Młynek—Szpiro, Tuhan-Baranowski—Hirszbejn, Sternfeld—inż. Kahane, dr. Stückgold—Szeffer, Jagielski—Ziemiński i Kremer—Grynfeld.

Szczegółowe wyniki były następujące:

Appel	½	—	Łowcki	½.	A Frydman	0	—	Klepfisz	1.
Grynfeld	1	—	Kremer	0.	Hirszbejn	½	—	T. Baranowski	½.
Regedziński	½	—	Przepiórka	½.	Kahane	½	—	Sternfeld	½.
Szeffer	1	—	Stückgold	0.	Kolski	1	—	Najdorf	0.
Ziemiński	1	—	Jagielski	0.	Szpiro	0	—	Młynek	1.

Do niespodzianek i ciekawszych gier należały spotkania Szpiry z Młynkiem, Kolskiego z Najdorfem, oraz Grynfelda z Kremerem.

Po meczu odbył się bankiet, na którym Zarząd Klubu podejmował bardzo serdecznie gości w osobach reprezentantów Pol. Zw. Sz. pp.: Kazimierza Piłsudskiego, woj. dr. Nakoniecznikof-Klukowskiego, ppłk. dypl. dr. Marjana Steifera, red. Przepiórkę oraz graczy stolicy i Łodzi.

Mecz zaszczycił również swą obecnością p. wojewoda łódzki Hauke-Nowak, oraz liczni przedstawiciele władz miejscowych.

Poniżej podajemy kilka ciekawych partji z tego turnieju.

Partja Nr. 234. Indyjska.

Przepiórka — **Regedziński**

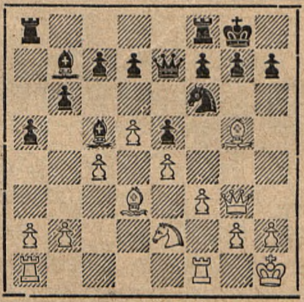
1. d4, Sf6, 2. Sf3, b6, 3. g3, Gb7, 4. Gg2, g6, 5. 0—0, Gg7, 6. Sbd2, 0—0, 7. Wfe1, d5, 8. c4, e6, 9. b3, c5, 10. Ga3, Sbd7, 11. Wc1, Wc8, 12. c×d, e×d5, 13. Gh3, Wc7, 14. Hc2, Wfe8, 15. e3, Gf8, 16. Gb2, Gd6, 17. Hc3! c×d, 18. H×d4, Se5, 19. W×c7, G×c7, 20. Wc1, Gd6, 21. Hh4, S×f3+, 22. S×f3, Se4! 23. H×d8, W×d8, 24. Sd4, f5, 25. Gf1, Wc8, 26. W×c8, G×c8. Remis.

Partja Nr. 235. Angielska.

Appel — Łowcki

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, b6, 4. e4, Gb4, 5. Gd3, Gb7, 6. f3, Sc6! (Łowcki w swojej koncepcji obrony odstępuje od szablonów. Pragnie zachować gońcowi czarnopolowemu przekątnię b4—f8, nie chce go wymienić i dlatego nie gra d7—d6. Woli elastyczną obronę od sztywnej). 7. Sge2, 0—0, 8. 0—0, e5, (W ten sposób centrum czarne uniknęło rozbicia lub zakorkowania. Swoboda ruchów została utrzymana). 9. d5, (Czarne zmusiły białe do tego pozornie dobrego posunięcia, które daje gońcowi czarnemu doskonałe stanowisko). 9... Gc5+, 10. Kh1, Sd4, 11. S×d4, G×d4, 12. Se2, Gc5, 13. He1, a5, 14. Hg3, He7, 15. Gg5, (Vide diagram!)

Pozycja po 15. posunięciu białych.

15... Sh5! (Doskonała odpowiedź przewidziana w konsekwencjach). 16. Hh4, f6, 17. Gd2, g6, 18. g3, Sg7, 19. f4, Wf7! (Najlepiej i bardzo pomysłowo. Atak białych znajduje spokojny odpór). 20. f×e5, f×e5, 21. Gg5, Hf8! (Teraz linja „f” należy do czarnych! Łowcki osiągnął to nieznacznemi, subtelnemi posunięciami.). 22. Hh3, Wf3! 23. Hg2, Wf2, 24. W×f2, H×f2, 25. Wf1, H×g2, 26. K×g2, Wf8, 27. Gf6, Gd6, 28. Sc3, Ga6. Po kilkunastu posunięciach partja skończyła się na remis. Nowy rodzaj obrony Łowckiego ma teoretyczne znaczenie.

(Uwagi wg. „Kurjera Warszawskiego“).

Z turnieju o mistrzostwo Poznania.

Partja Nr. 236. Sycylijska.

Pawłowicz — Szpiro

1. e4, c5, 2. Sf3, Sc6, 3. d4, c×d, 4. S×d4, e6, 5. c3, (Zbyt pasywne posunięcie). Sf6, 6. Sbd2, S×d4! 7. c×d, Hb6, 8. e5, Sd5, 9. Sb3 (Należało grać Sf3, po posunięciu w tekście pada pion) a5, 10. Gc4, Gb4+, 11. Gd2, a4! 12. G×d5, a×b, 13. G×b3, G×d2+, 14. H×d2, (Teraz czarne rezygnują z piona i zdobywają 2 wieże i gońca za hetmana) 14... H×b3!!.

Białe poddały się.

Z turnieju o mistrzostwo Lwowa.

Partja Nr. 237. Hetmańska

Schächter — Lipiec

1. d4, d5, 2. c4, e6, 3. Sc3, c6, 4. e3, f5, 5. Gd3, Sf6, 6. Sge2, Gd6, 7. f3? (Błąd! jak się zaraz okaże po dobrej odpowiedzi czarnych) Sh5! 8. 0—0, Hh4, 9. f4, g5! 10. g3, Hh3, 11. Wf2, g4, 12. c×d, e×d5, 13. Hc2, 0—0, 14. Gd2, Sg7, 15. Wg2, Sd7, 16. Kf2, Sf6, 17. Hb3, Kh8, 18. Wh1, Se4+, 19. G×e4, f×e4, 20. Sg1, Hh6,

21. Hd1, Se6, 22. h3? Sg5, 23. Wgh2, Sf3, 24. S×f3, g×f3, 25. Hg1, Wg8, 26. g4, b6, 27. Ke1, He6, 28. Sd1, a5, 29. a3, b5, (Czarne otrzymują b. silny atak, spowodu bezplanowej gry i złego ulokowania sił bojowych swojego partnera. Widoczna jest słabość skrzydła hetmańskiego). 30. Sf2, b4, 31. a4, c5, 32. h4, c×d4, 33. g5, G×f4! 34. e×f, e3! 35. Sd3, He4!! 36. Sc1, e×d2+, 37. K×d2, Gf5, 38. Kd1, Wac8! 39. b3, W×c1+, 40. K×c1, Hb1+, 41. Kd2, Hc2+, 42. Ke1, We8+, 43. Kf1, Gd3+. Białe poddały się.

Partja Nr. 238. Hetmańska.

Schönfeld Künstler

1. d4, Sf6, 2. Sf3, e6, 3. c4, d5, 4. e3, Sbd7, 5. Sbd2, c6, 6. Gd3, Gd6, 7. 0—0, 0—0, 8. e4, d×e4, 9. S×e4, S×e, 10. G×e4, Sf6, 11. Gc2, c5, 12. Gg5, c×d, 13. H×d4, Ge7? 14. Hh4, h6, 15. G×h6! (Białe we właściwym momencie ofiarują gońca). g×h, 16. H×h6, Ha5, 17. Sg5, e5, 18. Wae1! e4, 19. W×e4, Gf5, 20. Wh4, Sh7, 21. Wg4! (Piękne posunięcie! Po 21... S×g5, 22. W×g5+, G×g5, 23. H×g5+ i nie może nastąpić 23... Gg6, bo H×H! Także inne odmiany prowadzą do przegranej czarnych, jak np. 21... Hb6, 22. Se6+!! i mat w następnem posunięciu). 21... G×g5, 22. W×g, S×g5, 23. H×g5, Kh8, 24. G×f5, Hb6, 25. c5! Hc6, 26. Wd1, Wfe8, 27. g4, b6, 28. Hh4+, Kg7, 29. Hh7+, Kf8, 30. Hh8+, Ke7, 31. We1+, Kd8, 32. W×e8+, H×e, 33. Hd4+, Kc7, 34. Hd6+, Kb7, 35. c6+, Ka6, 36. Gd3+, b5, 37. a4, Hd8, 38. a×b+, Kb6, 39. H×d8+, W×d, 40. Ge2! I czarne poddały się w 53. posunięciu, ulegając przewadze białych pionów.

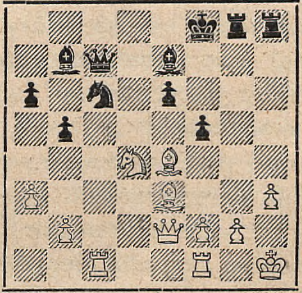
Partja Nr. 239. Hetmańska.

Schächter Friedman H.

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, d5, 4. Sf3, Ge7, 5. e3, 0—0, 6. Gd3, d×c4, 7. G×c4, c5, 8. 0—0, a6, 9. Gd3 (Tu czarne mogły zagrać c×d, 10. c×d, b5! z bardzo dobrą grą) Sc6, 10. d×c, G×c5, 11. a3, b5? (Okazuje się błędem i prowadzi do utraty piona) 12. Hc2! Hb6, 13. Se4, Ge7, 14. S×f6, g×f! (Najlepsze!) 15. G×h7+, Kg7, 16. Gd3 (Cośkolwiek silniejsze zdaje się być Ge4). Gb7, 17. He2, Wfh8! 18. e4, Hc7! 19. h3 (groziło Sd4!) Wag8! 20. Ge2, Kf8 (Czarne otrzymały b. silny atak dzięki otwartym linjom g i h). 21. Kh1, f5! (po e×f? nastąpi 22. Se5! i białe są stracone). 22. Wac1, f×e4? (22... f4! dawało czarnym w dalszym ciągu b. silną grę). 23. G×e4, f5, 25. Sd4! (To posunięcie umiejętnie wyzyskane prowadziłoby do zupełnej wymiany lekkich figur i zapewniłoby białym lepszą grę w końcówce z zachowaniem piona. Białe jednak nie widzą dalekiej i ukrytej zasadzki swego przeciwnika i wpadają jak muchy na lep). S×d4.

(Vide diagram!)

Pozycja po 25. posunięciu czarnych.

26. W×c7? G×e4!! (Białe są obecnie stracone, ale do ostatka nie widzą niebezpieczeństwa). 27. Wc8+, Kf7, 28. W×g8, (Tu nagle grom!...) W×h3+!! 29. Kg1, S×e2#.

Z turn. ogólno-rosyjskiego w Leningradzie.

Partja Nr. 240. Hiszpańska.

Bogatyrczuk Frejman

1. e4, e5, 2. Sf3, Sc6, 3. Gb5, a6, 4. Ga4, d6, 5. G×c6, (Posunięcie poraz pierwszy wprowadzone w turnieju przez Dr. Alechina w Zurychu 1934 r.). b×c6, 6. d4, e×d, 7. S×d4, Gb7? (Prawidłowe było 7. Gd7). 8. Sc3, Sf6, 9. 0—0, Sd7? (Dlaczego nie Ge7). 10. Hg4, Hf6, 11. Ge3, g6, 12. Wfe1, Gg7, 13. e5! d×e5, 14. Gg5, Hd6, 15. Wad1, Hb4, 16. We4! (Prowadzi do ciekawych komplikacyj, od których partner uwalnia się posunięciem w tekście, co jednak zakańcza i temsamem grę). 0—0, 17. Sb3! Czarne poddały się.

Partja Nr. 241. Hetmańska.

Lewenfisz Kan

1. d4, d5, 2. c4, e6, 3. Sb1-c3, Sf6, 4. Gg5, Ge7, 5. e3, Sb8—d7, 6. Sf3, 0—0, 7. Wac1, c6, 8. Gd3, d×c4, 9. G×c4, a6, 10. a4, b5, 11. Gd3, Gb7, 12. 0—0, b4, 13. Se4, S×e4, 14. G×e7, H×e7, (Mylne byłoby 14... S×f2, gdyż 15. G×b7+, Kh8! 16. W×f2, H×e7, 17. Gb1, z groźbą Se5, co oddałoby przewagę białym). 15. G×e4, Wac8, 16. Sd2! (Odpowiedź na przygotowane przez białych Sf6 i c6—c5. Białe ponadto oswobodzają pole f3 oraz przygotowują dobry teren dla skoczka na polu c4). 16... e5, 17. Hc2, Sf6, 18. Sf3, Wfd8, 19. d×e5, H×e5, 20. Sc4, Hc5! (Mimo, że zatarasowuje piona c, stanowisko hetmana jest b. dobre, który oczywiście szuka chętnie wymiany). 21. e4, Wd4, 22. e5! Se8 (Odwrót konieczny, inaczej wygrywa Sd6 conajmnniej piona). 23. Wfe1, Wcd8! 24. e6! (Gra staje się obustronnie b. ostra i żywo jest prowadzona). f×e6, 25. W×e6, Sc7, 26. We5, Sd5, 27. h3, Wf4, 28. b3, Wdf8, 29. Hd2, h6, 30. Wce1, Wd4, 31. Hc2, Wdf4, 32. Hg6, Wf4—f6, 33. Hh5, Hd4! (Czarne oswobodziły wreszcie swojego hetmana. Ale zbliża się już kryzys walki). 34. We8, Sf4, 35. W×f8+, W×f8, 36. He5! Hc3! (Rozumie się, że wymiana hetmanów na polu e5, prowadziła do zdemolowania zupełnego skrzydła hetmańskiego czarnych). 37. Sd6! (Daleka kombinacja, która mimo straty materjalnej prowadzi do wygranej białych). 37... S×h3+, 38. Kb2, Sg5! 39. Gg4! H×e5, 40. W×e5, Ga8, 41. f4!! (Oto wygrywające

piękne posunięcie). 41... W×f4, 42. Gf5! (Pointa całej gry białych). 42. W×f5 (We wszystkich innych odmianach czarne dostają mata, względnie odniosą większe straty, dlatego decydują się do oddania jakości, co też nie ratuje gry). 43. S×f5, Kf7, 44. Sd6+. Czarne poddały się, gdyż po We8, tracą gońca. Zasługuje na uznanie obustronna otwarta i kombinacyjna gra Lewenfisza i Kana, który w końcu uległ mimo wielkiej obrony. Lewenfisz w precezyjny sposób wyzyskał słabości skrzydła hetmańskiego przeciwnika, co wprost genjalnie przeprowadził łącząc akcję na skrzydle hetmańskim z działaniem na skrzydle nieprzyjacielskiego króla. Znakomita partja.

Alfred Czarnota (Gniezno).

Motyw i antymotyw w dwóchodówce.

(Głos w dyskusji).

II.

Jest oczywistem, że anty-goethart pojmowany w dotychczasowy sposób, czy nawet zmodyfikowany przez p. Goldsteina nie odpowiada mej definicji antymotywu, gdyż tam są kryterja antymotywu inne i wybrane jakgdyby przypadkowo. Taksamo jest naturalnie z całym szeregiem innych koncepcyj ideowych, które trzeba będzie skolei poddać rewizji.

Musimy teraz rozpatrzeć o ile typy reprezentowane w zadaniach IV. i V., podanych w rozprawce p. Goldsteina były związane z Goethartem, że można się było w nich dopatrzeć antymotowu dla tej idei. W przykładzie IV. grę scharakteryzował już p. Goldstein. Mamy tam uwolnienie przesłoniętej figury białej, poczem gra czarnych stwarza różnorakie dowolne warjanty ideowe. Cóż w tym motywie przeciwstawnego Goethartowi? O ile tam charakterystyczną jest gra reakcyjna czarnych (przesłona linji czarnej figury związanej) i sama forma mata, to tu naodwrót. Charakterystyczną jest gra białych (I. ciąg,) dalsza zaś gra tak czarnych jak i postać mata jest nieokreślona, dowolna. Dalej, o ile w Goetharcie mieliśmy uwolnienie czarnej figury związanej (ale dopiero w macie!), to tu mamy uwolnienie przesłoniętej figury białej (a nie związanej!) w ciągu I-szym. Zatem całą przeciwstawność obydwu typów moglibyśmy ująć jako zamianę charakterystycznej gry białych i czarnych w I. ciągu, oraz pewne odwrócenie (niezupełnie kontrastowe) motywu odnośnie do figur (uwolnienie czarnych wzgl. białych) i do ciągów (zamiast uwolnić w 2 do 1). Zatem pomijając fakt pewnej niezupełnej odpowiedniości moglibyśmy uważać rozważany typ za naciągnięty re-motyw, czyli motyw odwrotny dla Goetharta. (Odwrotność a przeciwność — dwie

odrębne rzeczy — analogja z kwadratem logicznym). Wprowadzając skolei anty-re-motyw dla danego motywu — w myśl mojej definicji — oraz rozdzielając odwrócenie motywu odnośnie do figur i do ciągów, otrzymamy teoretycznie z danego motywu 7 motywów pochodnych. Postaram się ująć te wszystkie motywy pochodne w tablicy.

1. Motyw	1. Groźba matowa dowolna. 1. Przesłona linji czarnej figury związanej. 2. Mat, uwolnienie fig., brak obrony naskutek przesłony.
2. Antymotyw.	1. Groźba matowa dowolna. 1. Odsłona linji czarnej figury wolnej. 2. Mat ze związaniem fig. czarnej, brak obrony dzięki odsłonie.
3. Remotyw odn. do figur.	1. Groźba matowa dowolna. 1. Przesłona linji figury białej związanej. 2. Mat wobec uwolnienia figury.
4. Antyremotyw odn. do figur.	1. Groźba matowa dowolna. 1. Odsłona linji figury białej wolnej. 2. Mat przy związaniu fig. wolnej, brak obrony dzięki odsłonie.
5. Remotyw odn. do ciągów.	1. Uwolnienie czarnej fig. związanej i groźba matowa. 1. Przesłona linji fig. dopiero co uwolnionej, w obronie. 2. Mat dzięki tej przesłonie.
6 Antyremotyw odn. do ciągów.	1. Związanie czarnej figury wolnej, — groźba matowa. 1. Odsłona linji fig. związanej, w obronie. 2. Mat dzięki odsłonie.
7. Remotyw odn. figur i ciągów.	1. Uwolnienie białej figury związanej, i groźba matowa. 1. Przesłona linji tejże figury białej, w obronie. 2. Mat dzięki tej przesłonie.
8. Antyremotyw odn. figur i ciągów.	1. Związanie białej figury wolnej — groźba matowa. 1. Odsłona linji tejże figury białej, w obronie. 2. Mat dzięki tej odsłonie.

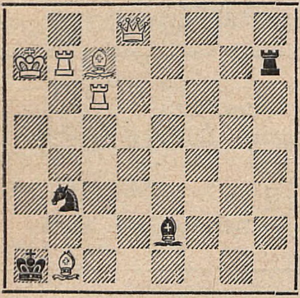
Widzimy zatem, że otrzymujemy na drodze czysto mechanicznej 7 nowych idei z idei zasadniczej. Niekoniecznie wszystkie muszą one być przeprowadzalne w konstrukcji. Wykazałem już, że koncepcję 2-gą można zupełnie czysto zrealizować. Dodam, że jest to koncepcja zupełnie nowa, jakiej dotąd nie spotykałem w problemistyce szachowej. Zato koncepcja 3. jest bardzo znaną i oddawna już konstruowaną. Ilustruje ją zadanie III. Bardzo ciekawą jest również koncepcja IV.

Tematowe S×d2 z charakterystycznym matem ideowym G—e5++.
Zadanie naogół trudne do skonstruowania.

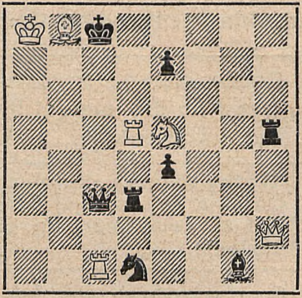
Zauważymy, że dla pierwszych czterech koncepcyj zupełnie niecharakterystycznym jest I. ciąg białych. Nie jest on zatem treścią idei, a

tylko konstrukcji. Natomiast przy następnych czterech typach rzecz ma się wręcz odwrotnie.

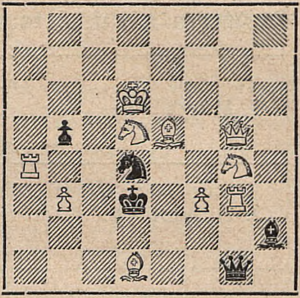
Dwuchodówki oryginalne A. Czarnoty.

IV. — Hd2!

V. — Sc6!

VI. — Wg2!

Typ V. jest zdaje się możliwy do skonstruowania tylko w stylu reprezentowanym w podanym przykładzie, t. zn. podwójna groźba natrafia na obronę niweczącą obydwie groźby jednocześnie, a odsłaniającą nowy słaby punkt.

Typ VI. jest niemożliwy do zrealizowania, wymaga bowiem odsłony linji figury związanej w obronie. Odsłona ta niema sensu jako obrona, gdyż figura jest związana. Możnaby tu jedynie skonstruować pseudotyp tego rodzaju, że odsłona linji figury związanej byłaby jednocześnie odsłoną linji innej figury wolnej, co umożliwiałoby obronę wobec groźby. Wówczas oczywiście odsłona linji figury związanej byłaby zupełnie nieistotną.

Zupełnie analogicznie przedstawia sie sprawa z typem VII. Mat nie może nastąpić dzięki przesłonie figury białej, lecz raczej naskutek jakiejś innej przyczyny.

Bardzo interesującą jest idea VIII. Przykład podany przezemnie zawiera aż 8 warjantów zasadniczych, przyczem typową obroną czarnych jest Se2, poczem następuje Sb4++. Inne warjanty:

1. G×e5+, S×e5++, 2. S—f5+, H×f5++, 3. H×g2, H—e3++, lub W×d4++, 4. H—f2, S×f2++, 5. H—e1, d1, W×d4++, 6. S×f3, G—c2++, 7. S×c3, G—c2++, lub S—b4++.

Widzimy, że dla dotychczasowego anty-goetharta niema miejsca w przedstawionem przezemnie zestawieniu.

Pozostaje jeszcze do rozpatrzenia przykład V. podany w rozprawie p. Goldsteina. Główny temat to uwolnienie w macie figury czarnej, przyczem uwolnienie to nie jest produktywne z jakiegoś powodu. Nie widzę tu żadnej antytezy dla goetharta, wręcz przeciwnie pewną analogję. Wydaje mi się, że jest to odrębny typ, który zawiera wprawdzie w sobie charakterystyczny mat z uwolnieniem, ale nie określa bliżej dlaczego to

uwolnienie jest nieproduktywne, co ma miejsce w goetharcie. Zatem temat jest tu obszerniejszy, a goethart jedynie jedną z jego najpiękniejszych odmian. Powoływanie się na analogję z wyłączeniem i antywyłączeniem też nie jest argumentem, może służyć raczej za wskaźnik, że pojęcie antywyłączenia również nie zostało należycie skonstruowane. Należałoby i tam przeprowadzić rewizję pojęć, co może będzie przedmiotem jednej z przyszłych moich prac.

Wiadomości zadaniowe.

Dziennik krakowski „Czas“ ogłasza narodowy, roczny konkurs zadaniowy. Konkurs wyposażony jest w wartościowe nagrody, a to: I. nagr. 50 zł., II. nagr. 30 zł., III. nagr. 20 zł. Równowartość w książkach. Sędzią jest znany kompozytor warszawski p. Mgr. A. Goldstein.

Zadania przesyłać należy pod adresem redakcji „Czasu“, Kraków, ul. Szpitalna 1, z dopiskiem „Szachy“.

* * *

Znany kompozytor polski p. *Janusz Fux*, odniósł ostatnio nowe sukcesy w konkursach międzynarodowych. I tak w turnieju trójchodówek „*British Chess Magazine 1934/II*“ zdobył wspólnie I. i II. nagrodę z kompozytorem sowieckim Lewmannem, zaś w konkursie „Vejle Social Demokraten 1934/II“ otrzymał 2-gą pochwałę.

W konkursie zadaniowym trójchodówek, urządzonym przez czasopismo „Die Schwalbe“ za I. kwartał 1933 r. otrzymał I. nagrodę znany polski kompozytor *Febus Fraenkel*, rodem ze Stanisławowa, zamieszkały obecnie w Strassburgu. W tem samem piśmie, otrzymał również polski kompozytor zaszczytną wzmiankę, p. *L. Wiewiórowski z Katowic* za wielochodówkę w II. kwartale 1933 r.

Następujące czasopisma szachowe rozpisały konkursy zadaniowej co podajemy do wiadomości naszym kompozytorom.

1) Międzynarodowyturniej dwuchodówek „*Krufta mikla Sacks-Bridzs*“ 1935. Termin zamknięcia turnieju: 1 maja 1935. Adres: A. Landsmanis, Augustines iela 12. dz. 30. Ryga-Łotwa. 2) Międzynarodowy turniej „*Skakbladet*“ za 1935. 3) Międzynarodowy turniej „ *Wiener Schachverband*“ poświęcony pamięci mistrza J. Bergera, obejmujący: dwuchodówki, trójchodówki, czterochodówki i końcówki. Termin nadsyłania prac: 30. czerwca 1935. Adres: Felix Meisl, Wieden IV. Wiedner Haupts. 51/7 Austrja. 4) Turniej dwuchodowych samomatów „*La Settimana Enigmistica*“ *1934*. Termin 30. VI. 1935. Adres: „LSE“. Medjolan 132, Via Enrico Noe 43. Włochy. 5) Międzynar. turniej “*Arbejder Skak*“ 1935. Adres: J. P. Peder-

sen, Aarhus, Danja. 6) *„Schackspelaren“*, Turniej dwuchodówek. G. Anderson, Box 217, Ljusne, Szwecja. 7) *„Norsk Sjakkblad"*. Dwuchodówki i trzychodówki. 8) *„Tijdschrift van den Nederlandschen Schaakbond“* 1935. Dwuchodówki i trzychodówki. Adres: F. W. Nanning, St. Gerarduslaan 15. Eindhoven, Holandja. 9) *„Vejle Social-Demokraten“*. Stałe turnieje kwartalne dwuchodówek i trzychodówek. Adres: „V. S. D." Daemningen, Vejle, Danja (z dopiskiem „Szachy“).

Ponadto rozpisują turnieje: *„El Ajedrez Espanol“* Madryt, *„Ajedrez Brasileiro“* Rio de Janeiro, *„La Settimana Enigmistica“* na dwuchodówki za 1935, i *„Trolhättans Schachsällshap“* 1934/35. — O. Aquist, Trolhättan, Szwecja.

Z końcem ubiegłego roku zakończył się *międzynarodowy turniej rozwiązaniowy* zorganizowany przez Hiszpański Związek Problemistów. W turnieju wzięło udział 12 państw. Turniej zakończył się *pięknem zwycięstwem Łotwy*, która zdobyła 1990 p., na możliwe 2000 p. Reprezentacja Węgier zajęła 2. miejsce z 1979 p., 3. miejsce zajęli Niemcy z 1951 p. 4. Angja z 1947 p., 5. Austrja z 1895 p., 6. Holandja z 1887 p., 7. Afryka Południowa z 1885 p., 8. Francja z 1883 p., 9. Estonja z 1852 p., 10. Indje Południowe z 1815 p., 11. Norwegja z 1809 p., oraz 12. Finlandja z 1808 p.

Wiadomości ze świata.

Anglja. Przed turniejem w Hastings bawił Capablanca w Manchesterze, gdzie w urządzonym ad hoc seansie rozegrał 40 partyj jednocześnie, z wynikiem fenomenalnym: +39, —1.

Czołowe angielskie dzienniki („Times“ „Observer“ i in.) w grudniu r. ub. podały sensacyjną wiadomość, że dyrektor gimnazjum w Wednesbury (znane miasto węglowe) Mr. C. S. Kipping wprowadził w swej szkole *obowiązkową naukę gry w szachy po 2 godziny tygodniowo w każdej klasie*. Przykład godny naśladowania. W chwili obecnej szachy w trzech państwach europejskich systematycznie wprowadzane są do szkół jako przedmiot szkolny, a to: w Anglji, Niemczech i Rosji Sow.

Azja. Istniejące na Dalekim Wschodzie kluby szachowe w Charbinie, Tientsinie, Hongkongu, Szanghaju, Tokio i in., zamierzają zawiązać federację i przystąpić do F. I. D. E.

Finlandja. W pierwszej połowie stycznia br. zakończył się w Helsingforsie turniej o mistrzostwo Finlandzkiego Związku. Zwyciężył *Böök* 8½, przed Rassmussonem i Tschepurnowem po 6½.

Jugosławja. W miejscowości Vel. Kikinda odbył się mały turniej

mistrzowski. I. i II. nagrodę podzielili wspólnie *Nedeljkovic* i *Ridjieki* po $7^1/_2$ bez przegranej.

Łotwa. Tegoroczne mistrzostwo Łotwy odbyte w Rydze, przypadło w udziale dwom mistrzom: *Apscheneekowi* i *Petrowowi*, którzy zdobyli po 13 p. z 15 gier.

Niemcy. W Królewcu zmarł ostatnio znany teoretyk i publicysta szachowy *Paul Leonhardt*. Zmarły należał do mistrzów starszego pokolenia, w turniejach przedwojennych miał kilka znacznych sukcesów. W ostatnich latach prowadził Leonhardt w rozgłośni królewieckiej pogadanki szachowe, które cieszyły się znacznem powodzeniem w Niemczech.

Exmistrz świata *Capablanca* dał 29. stycznia br. pokaz gry w Bayerucie na 31 szachownicach, z wynikiem nadzwyczajnym: +29, —1, =1. Także drugi seans Capablanci odbyty w Lipsku przy mocnej obsadzie, rozegrał Capablanca w świetnym stylu, wygrywając partyj 20 i remisując 10.

Palestyna. W ramach „Makkabjady“ zamierzają tu urządzić wzorem Olimpjady turniej narodów. Zainteresowane państwa mogą swój udział zgłosić do dnia 31. marca br. Zgłoszenia drużyn (4 osobowe), przyjmuje: M. Marmorosch, Marechet Dawar, Tel-Awiw, Palestyna.

Rosja Sowiecka. Zakończony niedawno 9-ty ogólno-sowiecki turniej mistrzowski zakończył się zwycięstwem starej gwardji a to: *Lewenfisza* i *Rabinowicza* po 12 p., Bogatyrczuk i Rjumin po $11^1/_2$, Alatorcew, Lisiczyn, Ragosin i Czechower po $10^1/_2$. Ta pierwsza ósemka dopuszczona została wraz z Botwinnikiem i Romanowskim do turnieju międzynarodowego, który rozpoczął się z dniem 15 bm. w Moskwie. Dalsze miejsca zajęli: Belawenec, Kan, Makagonow po 10, Panow, Weressow po 9. Końcową grupę tworzą: Mazel, Iljin-Genewskyj, Rauser, Dubinin i Freyman.

W Moskwie odbyły się ostatnio dwa turnieje robotniczych organizacyj, mające charakter „spartakjady szachowej”. W jednej zwyciężył *Tolusz*, nowy talent szachowy przed znanym zasłużonym mistrzem *Romanowskim*, w drugiej pierwsze miejsce zajął *Judowicz* przed *Żydkowem*.

W Leningradzie odbył się turniej I. kategorji w Centralnym Klubie Szachowym. Do turnieju dopuszczono 12-tu zawodników. I. i II. miejsce zajęli wspólnie *Sokolsky* i *Kuźmynich* po $7^1/_2$, III-V. *Budo, Rawinsky i Tolusz* po 7.

W turnieju o mistrzostwo Odessy I. i II. miejsce zajęli *Schuhalter*, i *Korczmar* po $6^1/_2$. Uczestników było 10-ciu.

Szwajcarja. W Zurychu rozegrali mecz *Grob* z *Dr. Seitzem* z wynikiem nierozstrzygniętym +2 —2.

Rozmaitości.

Wynalazek Polaka. Nowa gra pod nazwą „Meta“.

Grajmy we trójkę!!

Otrzymaliśmy niedawno cenny i oryginalny manuskrypt, nowowynalezionej i opracowanej skrupulatnie gry pod nazwą: „Meta”, przez rodaka naszego, p. Michała Suszyńskiego, urzędnika Inspektoratu Szkolnego w Krośnie. Obok dwuosobowych szachów i czteroosobowych „Go“, rodzaj szachów rozpowszechnionych w Chinach i Japonji, niezawodnie i nasza trzyosobowa „Meta”, mieć może w przyszłości szerokie zastosowanie. Najlepszą propagandą dla tej gry będzie, skoro sam Autor i wynalazca, pokrótce naszym Czytelnikom zasady jej poniżej wyjaśni.

Wierzymy, że będzie to prawdziwą zachętą do poznania tej nowej, polskiej, oryginalnej gry.

Korzystając z uprzejmości Pana Redaktora mam zamiar przedstawić P. T. Szanownym Czytelniczkom i Czytelnikom nową grę, nazwaną „Meta“. Już sama nazwa wskazuje, że śpieszą tu zawodnicy do celu swych dążeń ideałów przy pomocy własnych sił i metod postępowania. Gra jest alegoryczna-ideowa, przedstawiająca obecne życie człowieka w walce o byt i jego wszelkich wzmagań z różnemi przeciwnościami. Typem klasycznym tej walki jest praca i jej kulminacyjny punkt wyścig pracy, tak charakterystyczny w czasach naszej epoki. Wszystkie metody ludzkie: złożone czy jednolite dają się sprowadzić do trzech typowych charakterów t. j. prawa, pięści i pracy. W tej nowej grze stają również do walki prawo, siła i praca. Oto trzy skrajne, najsilniejsze, zwalczające się wzajemnie czynniki wszystkich czasów, które zmieniają postać i lica świata. Przedstawicielem prawa jest tu kolor biały. Symboliczny ten kolor wskazuje jak zimny i twardy jest paragraf, który umiejętnie i swoistą formą osaczenia ubezwładnia wroga i tak bezbronnego zostawia na drodze. Drugi kolor czarny — to przemoc-siła. Odrazu poznajemy, że obce mu wszelkie miłosierdzie i prawo — nie zważa na żadne formalności — i pewność swoją ma na ostrzu miecza a siłę w twardej pięści. Trzeci kolor to zielony. W drodze do mety kieruje się sercem i pojednaniem. Odwiecznych wrogów stara się nakłonić do siebie — stanowczą podstawą udowadnia wszystkim, że hasłem jego jest praca dla dobra bliźnich i wobec wszystkich szczera propaganda. Taka jest myśl przewodnia nowej gry-mety.

„Meta” składa się ze sześciobocznej tablicy i 45 figur zawodników. Tablica przypominająca wyglądem swym robotę pszczół o 91 polach-komórkach, a ułożonych w trzy kotwice jest również symbolem pracy i nadziei. Główną figurą w grze jest przewodnik, mający do siebie dobranych czynników, działających w jego imie-

niu i pod jego barwą: jak atak, straż i obrona. Gra kończy się „Romem“ tj. potwierdzeniem słuszności postępowania danego koloru. Przegranych niema. Nazwy i intencje wyrażone w języku esperanckim wskazują na starania rozpowszechnienia tej gry śladami esperanta — zrodzonego również w Polsce. Wszystkie figury jak i kolory jako uosobienia trzech najwyższych żywiołów mają swoiste i odpowiadające ich charakterowi chody i sposoby bicia. Gra „meta“ mająca cechy prądu i ducha dzisiejszych czasów — uczy nas jak walczyć z przeciwnościami życia, ponadto potwierdza dobitnie myśl, że tylko decyzja w porę i... wszechstronna orjentacja dać mogą gwarancję, że idziemy dobrze do raz wytyczonej mety.

Oto treść nowej gry, mającej na celu intensywne krzewienie idei wszechstronnej a tak potrzebnej pracy... *M. S.*

Jako mający sposobność poznania gry „meta” pozwolę sobie wynurzyć na ten temat swoje spostrzeżenia i uwagi. „Meta” — jako jedyna tego rodzaju gra jest nader pouczająca, wysoce kształci umysł, rozwija cały intellekt ludzki, — uczy równowagi ducha, szybkiej decyzji — oraz wzmacnia przytem instynkt samoobrony. Gra nadaje się dla młodzieży kształcącej się, czyteln i świetlic wszelkiego typu. Gra jako wysoce szlachetna, o głębokiej myśli — godna jest poparcia i zainteresowania. Znamienna jest również tem, że jest na trzy osoby — zmuszając tym rodzajem do skupienia towarzystwa i poczucia solidarności.

„Meta“ jest zgłoszona w Urzędzie Patentowym i po zrealizowaniu będzie mogła obok szachów stać się grą umysłową dla miłośników i miłośniczek gier.

Zainteresowanych odsyłam do autora, którego adres jest:

Michał Suszyński, Krosno — Inspektorat Szkolny. *H. F.*

Wiadomosci krajowe.

Gniezno. Wynik turnieju I. kateg. o mistrz. miasta: 1) *Badylak* $5^1/_2$ p. 2) Wesołowski Włodz. 5 p. 3) Czarnota 3 p. ($7^3/_4$ Son.) 4) Wesołowski Wit. 3 p. ($5^1/_4$ Son.) 5) Szymański M. 2 p. 6) Wietrzykowski $1^1/_2$ p. 7) Eliks 1 p.

Niespodzianką było wysunięcie się Badylaka w ostatniej chwili na I. miejsce, oraz słaby wynik niedysponowanego Czarnoty A. Awans do I. kat. uzyskał Szymański. Nie uzyskał go Wietrzykowski, a Eliksa czeka spadek do II. kategorji.

Rozpoczął się tu turniej drużynowy bez udziału graczy I. kategorji. Udział zgłosiło 12 drużyn. Walka o I. miejsce rozegra się prawdopodobnie między drużyną wojskową a drużyną I. Gnieźn. Kl. Szach.

P. *Wesołowski Włodz.* rozegrał symultanę w sekcji szachowej „Prąd“ uzyskując wynik +24, —4, =2. B. dobry rezultat.

Katowice. W eliminacyjnym turnieju śląskim o udział w turnieju

przedolimpijskim w Łodzi, wysunął się na czoło graczy śląskich, *p. prof. Zawadzki*, uzyskując 100% t. j. 6 p. z 6 gier. Zwycięstwo to było przekonywujące, tembardziej, że w turnieju uczestniczyli dotychczasowi mistrzowie Śląska, a to pp.: Goldminc, Anioł i Sojka.

Wynik był następujący: prof. Zawadzki 6, Sojka 4, Balcarek, Finder i Goldminc po 3 p. Anioł i prof. Zogata po 1 p.

Panowie Balcarek i Finder uzyskali wedle przepisów turniejowych Śląska, prawo grania w turnieju mistzów Śląska. Pan Anioł oddał 3 rozpoczęte partje walkowerem.

Lwów. Walne Zgromadzenie Lwowskiego Okręgowego Związku odbyte w dniu 16. stycznia br. wybrało zarząd Związku w następującym składzie: por. J. Sternak, przew., A. Akerman i red. H. Friedman zast. przew., A. Świtlik, sekr., mgr. J. Madfes, skarbnik. Przewodniczącym Kolegjum Sędziowskiego obrany został ponownie Dr. M. Roman.

Walne Zebranie weryfikowało następujący wynik rozgrywek o drużynowe mistrzostwo Lwowa oraz przyznało puhar i tytuł mistrza drużynowego na rok 1935 Sekcji Szachowej Klubu Sportowego „*Hasmonea*“, która zdobyła w obu rundach łącznie 62½ p. Dalsze miejsca przyznano: II. Tow. Ukr. Szachistów 55½ p., III. Lwowski Klub. Szachisów 47½, IV. Jutrzenka 40, V. Związek Żyd. Urzędn. Prywatn. 38½, VI. Wojskowy Klub Szachistów 33½, VII. Hełm 31½, VIII. Rekord 28½.

W klasie B I. miejsce zajął *Goniec* 36 p. przed A. Z. S-em 31 p. Dalsze miejsca zajęły nast. kluby: T. S. L. 29½, R. K. S. 10½ i Makkabi.

Rozgrywki klasy C zostały unieważnione. Uchwalono ponadto na I. półrocze br. stworzyć jedną klasę, obejmującą wszystkie kluby, z tem, że 7 klubów pierwszych, które zdobędą największą ilość punktów, utworzą w następnem półroczu klasę A, pozostałe zaś kluby spadną do klasy B. Spowodu zalegania z opłatami na rzecz Związku skreślono 3 kluby, a to: Jutrzenkę, Makkabi i R. K. S.

Łódź. *Turniej drużynowy* o mistrzostwo Łodzi został już zakończony z następującym wynikiem: Ż. K. S. Makabi 27½ p., 5 zwyc., Związek Nauczycielstwa Polskiego 20 p., 3 zwyc. „Orlę“ Łódź 13½ p., 2½ zwyc. Polska Y. M. C. A. 13½ p., P. I. U. S. 10 p.

Na podstawie osiągniętych wyników tytuł mistrza Łodzi i puhar przechodni zdobyła drużyna Makabi. Y.M.C.A. po rozegraniu 3 rund wycofała się z rozgrywek, co poniekąd wpłynęło na układ tabeli. Ostatnie miejsce zajęła drużyna P. I. U. S., która spadła do kl. B.

W turnieju indywidualnym kl. B brało udział 12 zawodników. Do kl. „A“ zakwalifikowali się 1) Kochański 2) Nożyc, 3) Glicensztajn i Majzner. W turnieju indywidualnym kl. „C“ brało udział 30 graczy. Promocje do kl. „B“ otrzymali 1) Tandetnik, 2) Blander, 3) Kriger, 4) Kruch, 5) Matula, 6) Fijałkowski.

W przejeździe do Moskwy bawił w Łodzi *arcymistrz Spielman*, który w dniu 5. lutego b. r. w lokalu Towarzystwa Zwolenników Gry Szachowej rozegrał jednocześnie 3 partje z czołowymi graczami łódzkimi. Przeciwnikami jego byli: *mistrz Łodzi Appel*, *Kolski i Hirszbajn*. Wszystkie partje zakończyły się remisowo.

Rok 1934 był przełomowym w rozwoju założonej w 1929 r. Sekcji Szachowej K. S. Makabi Łódź. Sekcja się silnie rozwinęła i liczyła z końcem 1934 przeszło 80 członków. Dzięki inicjatywie ruchliwego zarządu sekcji, na czele którego stał p. M. Spektor, został przeprowadzony cały szereg imprez szachowych. Odbyły się 4 turnieje o mistrzostwo klubu z następ. wynikami:

a) Turniej o mistrzostwo kl. A. I. miejsce I. Kolski. Na dalszych miejscach znaleźli się Szpiro, (zeszłoroczny zwycięzca) Wojdysławski, Grynfeld, Szestakowski, Nożyc.

b) Mistrzostwo kl. „B“ przy udziale 14 graczy zdobył I. Nożyc, II-im był Majzner, III. Glicenstein, IV. Kochański.

c) Mistrzostwo kl. „C“ przy udziale 17 graczy zdobył F. Kind, II-im był H. Weintreter.

W propagandowym turnieju głównym wzięło udział 42 graczy, podzielonych na 5 grup. Mistrzostwo zdobyli Grossman i Szpic, dzieląc ex aequo I-II. miejsce, III. był Halpern. Z symultanów wymienimy: I. Kolskiego z wynikami +22, —3, =4, Grynfelda +12, —2, =3, Wojdysławskiego +14, —2, =2.

Wśród członków sekcji znajduje się i cały szereg kompozytorów, m. inn. znani w Polsce S. Kozłowski (końcówki) i Gotfried oraz początkujący inż. J. Kahane, Kochański, Majzner.

Poznań. Turniej o mistrzostwo Poznania zgromadził na starcie 10 zawodników, m. in. znanego mistrza łódzkiego Spirę, który przebywa tam na ćwiczeniach wojskowych. Pierwsze miejsce zajęli ex aequo *Spiro* i *Widermański* po 6½ p.

Toruń. Zakończył się tu dnia 7. bm. turniej o mistrzostwo miasta, który zgromadził na starcie 12-tu zawodników. Mistrzostwo zdobył p. *Chojnacki*, który na możliwych 11 p. zdobył 9½, przegrywając tylko z p. Różańskim, wykazując dużą rutynę i znajomość gry, a także opanowanie nerwowe, co jest w turnieju warunkiem pierwszorzędnym. II. nagrodę zdobył p. *Różański* z 9 p., znany gracz Poznania, ogólnie uważany za faworyta ostatniego turnieju. Nadmienić należy, że obydwaj pierwsi zwycięscy reprezentowali Pomorze na rozgrywkach o mistrzostwo drużynowe Polski w Katowicach. III. nagrodę zdobył p. *Penkalla* 7½, a IV. p. *mjr. Majewski*. Dalsze miejsca zajęli pp: Matowski i Jamszewski po 6, Mali-

nowski 5½, Müller 4½, Nowacki 3½, Liedtke 3, Bagiński 2½, i inż. Ostrowski 2.

Warszawa. Między 6 a 20 czerwca r. b. odbędzie się w Czechosłowacji poważny turniej międzynarodowy z udziałem tak wybitnych mistrzów, jak Flohr, Lilienthal, Opoćenski, Pirc, Steiner, Becker i inni. Przeważa tu młoda gwardja.

Na turniej ten otrzymał z Polski zaproszenie mistrz Warszawy Najdorf. Nie wątpimy, że uzyska on na tym turnieju zaszczytny wynik.

W drużynowym turnieju podoficerskim stolicy I-sze miejsce i przechodnią nagrodę komendanta miasta zdobyła drużyna kadry zapasowej 1. Szpit. Okręg. w składzie: sierż. Filipowicz, sierż. Dedek, sierż. Romanowicz, plut. Koc i plut. Grzybowski, uzyskując 13½ p. na 20 możliwych. Drugą była drużyna 1 pułku lotn. następne: 1 p. art. lotn. pułku radjotel. i Centrum Wyszkolenia Sanit.

Indywidualne podoficerskie mistrzostwo Warszawy, zakończone 10. stycznia r. b. zdobyli ex aequo *sierż. Filipowicz* i *plut. Grzybowski,* tracąc tylko 1½ p. na 15 możliwych. Trzeci sierż. Dedek 3 p. strac., czwarty st. m. wojsk. Kotylak.

Wszystkie imprezy szachowe podoficerówześrodkowują się w ruchliwej sekcji Podof. Kasyna Garnizonowego. Sekcja ta projektuje wkrótce mecz rewanż z „Ogniskiem“ podof. Lwowa, następnie mecz z Wilnem. Poznaniem, Bydgoszczem i t. d. Kierownikiem sekcji jest st. m. wojsk. Edward Kotylak. Sekcja cieszy się szczerą opieką i poparciem komendy miasta i może być wzorem dla innych garnizonów pod względem cichej a owocnej pracy na niwie szachowej.

W przejeździe na międzynarodowy turniej szachowy do Moskwy, bawiło w Warszawie kilku mistrzów zagranicznych światowej sławy, m. in. Capablanca, Dr. Lasker, Spielman i Flohr. Dnia 8. bm. mistrz Capablanca rozegrał seans gry jednoczesnej na 34 szachownicach. Capablanca wygrał 24 partje, przegrał 4, zremisował 6. Flohr rozegrał z mistrzem Warszawy Najdorfem 30 partyj błyskawicznych. Flohr ma opinję najlepszego na świecie szachisty w grze tego rodzaju. Po rozegraniu 30 partyj, Flohr uzyskał zaledwie 2 partje przewagi nad mistrzem Warszawy.

Turniej indywidualny o mistrzostwo Okręgowego Związku Warszawskiego zakończył się następującym wynikiem: pp. Plater i Margolin po 5½, Gadaliński i Frajman po 5, Sipak 3, Drabik 2½, Bagiński 1½, Grodzicki 0 p. Mistrzem Związku Warszawskiego na r. b. został p. *Plater,* ponieważ p. Margolin grał poza konkursem.

Wilno. Dnia 19. br. odbyło się tu Walne Zebranie Wileńskiego Towarzystwa Szachowego. Wybrano zarząd w następującym składzie: Pytlewski prezes, Judelewicz wiceprezes, Borkum sekretarz.

Wiadomości.

MOSKWA, 17. 3 (PAT.). Wielki Międzynarodowy Turniej Szachowy w Moskwie został wczoraj wieczorem zakończony.

Wyniki ostatniej rundy były następujące: Lasker wygrał z Pircem, Capablanca wygrał z Loewenfischem, Vera Menczyk przegrała z Romanowskim. Partje Bogatyrczuk — Ragozin, Czechower — Lisiczyn, Lilienthal — Goglidze, Flohr — Ałatorcew, Rabinowicz — Botwinnik i Spielmann — Riumin zakończyły się na remis.

W ostatecznym wyniku I-szą i II-gą nagrodą podzielili się **Flohr** (Czechosłowacja) i **Botwinnik** (ZSRR), którzy obaj zdobyli pa 13 pkt. na 19-cie możliwych do osiągnięcia. Trzecią nagrodę zdobył **Lasker** (Anglja) 12½ pkt., 4) **Capablanca** (Kuba) 12 p., 5) **Spielmann** (Austrja) 11 p. Na dalszych miejscach znajdują się: Loewenfisch (ZSRR) 10½ p., Lilienthal (Węgry), Ragozin (ZSRR), Romanowski (ZSRR), i Kan (ZSRR) po 10 pkt., Riumin (ZSRR), Ałatorcew (ZSRR), Goglidze (ZSRR) po 9½ pkt., Lisyczyn (ZSRR) 9 pkt., Stahlberg, (Szwecja) 8½ pkt. i jedna partja niedokończona, Bogatyrczuk (ZSRR) 8 pkt., Pirc (Jugosławja) 7½ pkt., Czechower (ZSRR) 5½ pkt. oraz Vera Menczyk (Anglja) 1½ pkt.

Zwycięscy w tym wielkim turnieju: Flohr i Botwinnik potwierdzili swą wysoką klasę gry i dziś są oni niewątpliwie najgroźniejszymi pretendentami do tytułu mistrza świata, będącego w posiadaniu dr. Aljechina. Świetnym jest sukces b. mistrza świata, dziś prawie 70-letniego starca, dr. Laskera, który uzyskał wynik zaledwie o ½ pkt. gorszy od zwycięsców, przyczem nie przegrał ani jednej partji. Doskonałym jest również wynik b. mistrza świata Capablanki. Również i ci dwaj szachiści są w dalszym ciągu groźnymi przeciwnikami dr. Aljechina. Nie sprawił zawodu również austrjacki mistrz Spielman, który odniósł cały szereg świetnych zwycięstw.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że na pierwszych 5-ciu miejscach znajduje się tylko jeden gracz sowiecki, a 4-ch zagranicznych. Natomiast środkowe miejsca zostały całkowicie obsadzone przez szachistów sowieckich, co dowodzi ich wyrównanego poziomu gry.

Pewien zawód sprawili dwaj młodzi mistrzowie: Szwecji — Stahlberg i Jugosławji — Pirc, którzy nie potwierdzili swych sukcesów odnoszonych na turniejach międzynarodowych w zachodniej Europie i zajęli zbyt dalekie miejsca.

Mistrzyni świata — Vera Menczyk, która niejednokrotnie na mniejszych turniejach międzynarodowych wykazała dobrą klasę gry, nawet w konkurencji męskiej — w obecnym turnieju przy tak silnej konkurencji — nie miała oczywiście wiele do powiedzenia. — W każnym razie należy podkreślić, że udało jej się w grze ze zwycięscą turnieju Flohrem osiągnąć wynik nierozstrzygnięty. Szachiści sowieccy potwierdzili panujące o nich ogólne mniemanie i dowiedli, że gra ich stoi na najwyższym poziomie klasy światowej.

Turniej moskiewski był jednym z największych, jakie odbyły się w ostatnich latach. Był on jednocześnie najciekawszym i świetnie zorganizowanym.

Turniej korespondencyjny o mistrzostwo Polski.

Poniżej podajemy dalsze wynki rozegranych partyj:

Grupa I.: Wagner ½ — Czerniaków ½, Wagner 1 — Korenblit 0, Czerniaków ½ — Zakrzewski ½, Czerniaków 0 — red. Friedman 1, Pauter 1 — prof. Dąbrowski 0, Wagner ½ — prof. Dąbrowski ½, Zakrzewski 1 — Wagner 0, Korenblit ½ — Czerniaków ½, red Friedman 1 — Zakrzewski 0, Zakrzewski 1 — por. Palige 0, Zakrzewski ½ — prof. Dąbrowski ½, por. Palige 0 — Czerniaków 1, prof. Dąbrowski ½ — red. Friedman ½.

Grupa II.: Prof. Popiel 1 — prof. Kościelak 0, Młynik 1 — Ferens 0.

Grupa III.: Dr. Szaniawski 0 — Spitz 1, Spitz 1 — Grzegorek 0, Kurmin 0 — Spitz 1.